

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.III.20.054/2024/2. szám

A tanács tagjai: Salamonné dr. Piltz Judit a tanács elnöke

Dr. Bajnok István előadó bíró

Dr. Farkas Attila bíró

Dr. Gáspár Mónika bíró

Dr. Zumbók Péter bíró

A felperesek: Felperes1

(Cím2) I. rendű

Felperes2

(Cím4) II. rendű

A felperesek képviselője:

Olsavszky Ügyvédi Iroda

(Cím5,

ügyintéző: dr. Olsavszky Péter ügyvéd)

Az alperesek: Alperes1

(Cím1) I. rendű

Alperes2

(Cím3) II. rendű

Az alperesek képviselője:

Dr. Szabó István Tamás Ügyvédi Iroda

(Cím6,

ügyintéző: dr. Szabó István Tamás ügyvéd)

A per tárgya: szerződés érvénytelenségének megállapítása és egyéb

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek:

felperesek

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Egri Törvényszék 1.Pf.20.114/2023/4.

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Egri Járásbíróság 4.P.20.690/2021/49.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

Megállapítja, hogy 516.050 (ötszáztizenhatezer-ötven) forint felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási illeték az állam terhén marad.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat engedélyezése szempontjából lényeges tényállás

[1] A felperesek és az I. rendű alperes között 2008. október 22-én deviza alapú kölcsönszerződés jött létre, amely szerződés alapján az I. rendű alperes 96.520 svájci frank összegű kölcsönt nyújtott a felpereseknek 288 hónap futamidőre, 36 hónap türelmi idővel. A szerződés VII. pontja svájci frank klauzulát tartalmaz, amelyben a felperesek nyilatkoztak, hogy a banki felvilágosítást az árfolyamkockázatról megismerték, és a szerződés megkötésekor a „Tájékoztatás a külföldi devizában történő finanszírozás általános kockázatairól” megjelölésű nyilatkozatot is aláírták. A felperesek a szerződéskötés napján közjegyzői okiratba foglalt, egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozatot tettek.

[2] 2013. január 21-én oly módon módosították a kölcsönszerződést a felek, hogy az I. rendű alperes gyűjtőszámlahitelt biztosított a felpereseknek rögzített árfolyam mellett – 180 HUF/CHF – a különbözeti összeg biztosítására.

[3] Az I. rendű alperes a tisztességtelen szerződési feltételekkel összefüggésben törvényben előírt elszámolási kötelezettségének 2015. április 23-án eleget tett, a tisztességtelenül felszámított összeg a kölcsönszerződés vonatkozásában 5.122,08 CHF, a gyűjtőszámlahitelhez kapcsolódóan 13 forint volt.

[4] Az I. rendű alperes ezt követően 2015. július 21-én közjegyzői okiratba foglaltan a szerződéseket azonnali hatállyal felmondta. A közjegyző tanúsította, hogy 2015. július 15-én a felperesek kölcsönszerződésből adódóan fennálló tartozásának összege 26.087.662 forint tőke, 3.437.429 forint esedékes ügyleti kamat, 196.775 forint késedelmi kamat; a gyűjtőszámlahitelkeret-szerződés kapcsán 434.683 forint tőke és 2.391 forint esedékes ügyleti kamat.

[5] Az I. rendű alperes a felperesekkel szemben fennálló tartozását 2016. november 10. napi értéknappal a II. rendű alperesre engedményezte.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[6] A felperesek keresetükben elsődlegesen az árfolyamkockázat viselését korlátlanul rájuk hárító szerződési feltételek tisztességtelensége miatt az I. rendű alperessel 2008. október 22-én megkötött deviza alapú kölcsönszerződés érvénytelenségének a megállapítását, másodlagosan az azonnali hatályú felmondás jogellenességének a megállapítását kérték.

[7] Az alperesek érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az első- és másodfokú ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a felperesek eredményesen nem bizonyították, hogy olyan tájékoztatást kaptak az ügyintézés során, miszerint a svájci frank kamatozása maximum 2-3%-ot változhat. Az észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára a nyújtott tájékoztatás alkalmas volt arra, hogy felfigyeljen a devizában való elszámolás kockázatára, és arra, hogy ezen, tőle független körülmény megváltozása a fizetési terheinek jelentős megnövekedését is eredményezheti. A felmondás jogellenességének megállapítására vonatkozó felperesi hivatkozásra szakértői bizonyítást rendelt el az elsőfokú bíróság. A beszerzett szakvélemény szerint a 2015. február 1-jén megtörtént törvényi elszámolás során a tisztességtelenül felszámított összeg tartozás

rendezésére való elszámolását követően a felperesek lejárt tartozása, 16.565,92 CHF és 3.621 forint, a forintosítást követően 2015. március 30-án a lejárt tartozás mértéke 4.248.984 forint volt. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a folyósított kölcsönösszeghez képest ezen hátralék olyan mértékű, amely megalapozza az I. rendű alperes azonnali hatályú felmondását. Súlyos szerződésszegésnek minősítette azt, hogy az azonnali hatályú felmondás közléséig a felperesek több hónapon keresztül egyetlen befizetést sem teljesítettek.

[9] A felperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és annak indokaival is egyetértett. Határozatának indokolása szerint az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást abban a kérdésben, hogy az írásban nyújtott kockázatfeltárással szemben a felpereseket terhelte annak bizonyítása, hogy attól eltérő tartalmú olyan tájékoztatást kaptak az I. rendű alperestől, amely alapján alappal feltételezték azt, hogy az árfolyamváltozásból eredő kockázat korlátozott, annak felső határa van. Rámutatott: az elsőfokú bíróság a bizonyítékok helyes mérlegelésével állapította meg, hogy ezen hivatkozásukat a felperesek nem bizonyították, amely jogszerűen vezetett a kereset elutasításához.

[10] A másodfokú bíróság a felperesek felmondás jogellenességére alapított fellebbezését sem találta megalapozottnak. Utalt arra, hogy a felperesek arra ugyan helytállóan hivatkoztak, hogy a szakértő által alkalmazott metódus nem követte a 4/2021. PJE határozatban foglalt iránymutatást, amely szerint a tisztességtelenül felszámított összeget havi lebontásban, az egyes törlesztőrészletek, fogyasztói befizetések (előírt törlesztőrészletek) összegéből levonva kell elszámolni. Nem tulajdonított jelentőséget e szakértői metódusnak ugyanakkor, mert a szerződés felmondására a DH törvény szerinti elszámolást követően került sor, a tisztességtelenül felszámított összegeket (árfolyamrés, egyoldalú szerződésmódosítás) a hitelező a törvényi elszámolásban rögzített elvek szerint elszámolta, és a felmondást csak az ezt meghaladóan fennmaradó tartozásra alapította. Az árfolyamkülönbözeti rendelkezések tisztességtelenségét a bíróság nem állapította meg, e tekintetben további elszámolást ezért nem tartott szükségesnek. Kifejtette: a felperesek részére megküldött elszámolás is tartalmazza, hogy a fogyasztói kölcsönszerződésből eredő lejárt tartozás összege az elszámolást követően 18.243,82 CHF, a forintosítást követően 4.248.984 forint volt a devizaszerződés tekintetében, míg a gyűjtőszámlahitelből eredő tartozás összege 884.002 CHF, azaz 434.007 forint volt. Ezen összegekre és a jelentős, több éve fennálló fogyasztói késedelemre tekintettel a másodfokú bíróság megítélése szerint helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a felmondás jogellenessége nem volt megállapítható.

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[11] A jogerős ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet, és egyidejűleg felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet. Ez utóbbit a Pp. 409. § (2) bekezdés a) és b) pontjára, valamint (3) bekezdésére alapították. Álláspontjuk szerint a joggyakorlat egységének a biztosítását és a Kúria közzétett határozatától való eltérést is megalapozza, hogy a jogerős ítélet ellentétes a Kúria 6/2013., 2/2014. és 4/2021. PJE határozataival. Kifejtették, hogy az „ún. devizahiteles perek eldöntésének egységessége – figyelemmel a társadalom széles körének érintettségére – indokolja a befogadás engedélyezését” a Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontja alapján is.

[12] Az elsődleges keresetüket illetően előadták, hogy az adott perben többlettényállási elem, hogy az I. rendű alperes alkalmazottja a kölcsönszerződés megkötését megelőzően írásban szövegszerű tájékoztatást adott a törlesztőrészlet összegéről, amely a későbbiekben valótlannak bizonyult. Így a szerződésben foglalt árfolyamkockázati tájékoztatástól eltérő tájékoztatás alapján kötötték meg a szerződést, amit álláspontjuk szerint hitelt érdemlően

bizonyítottak, az eljáró bíróságok azonban érvelésüket nem fogadták el. Álláspontjuk szerint ezzel a jogerős ítélet ellentétes a Kúria egységes joggyakorlatot biztosító 6/2013. és 2/2014. számú Polgári jogegységi határozataival.

[13] A felmondás jogellenessége iránti keresetet elutasító rendelkezést illetően azzal érveltek, hogy a másodfokú bíróság annak ellenére hagyta helyben az elsőfokú ítéletet, hogy a felmondáskor fennálló tartozás összegének megállapítására nem a Kúria 4/2021. számú Polgári jogegységi határozatában rögzített számítási metódus alkalmazásával került sor.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A Kúria megállapította, hogy a másodfokú bíróság ítéletének tartalma szerint azonos jogszabályi rendelkezésekre és jogi indokolásra utalással hagyta helyben az elsőfokú bíróság ítéletét. Erre figyelemmel a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálása érdekében a felpereseknek felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kellett előterjeszteniük [Pp. 409. § (1) bekezdés és 410. § (1) bekezdés].

[15] A Kúria a felperesek felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján vizsgálta.

[16] A kérelemhez kötöttség perjogi szabályából [Pp. 2. § (2) bekezdés] következően – miként azt a felülvizsgálat engedélyezésével összefüggésben a felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII. 12.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 6. pontjához fűzött indokolás is tartalmazza – a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti. Erre figyelemmel a felperesek által előterjesztett felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kizárólag abból a szempontból vizsgálta, hogy az abban előadottakra figyelemmel a jogszabálysértés vizsgálata szükséges-e a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében, a felvetett jogkérdés különleges súlya és társadalmi jelentősége miatt indokolt-e, illetve az eltért-e jogkérdésben a Kúria kérelemben hivatkozott, közzétett határozatától.

[17] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben előadottak alapján a Pp. 409. § (2) bekezdés a) és b) pontjában, valamint a (3) bekezdésében foglalt követelmények sem teljesültek, az alábbiak szerint.

[18] A felperesek a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmüket, mindkét kereseti kérelmük vonatkozásában előterjesztették, és – kérelmük tartalma szerint – mindegyiket a Pp. 409. § (2) bekezdés a) és b) pontjában, valamint a (3) bekezdésére is alapították. Emiatt a Kúria is külön-külön vizsgálta, hogy az elbírált keresetek vonatkozásában a kivételes engedélyezés megjelölt okai teljesültek-e.

[19] A Kúria először a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemnek azt a részét vizsgálta, amely a jogerős ítéletnek a szerződés érvénytelensége iránti keresetet elutasító rendelkezésével volt kapcsolatos.

[20] Az e körben hivatkozott Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja vonatkozásában a Pp. 410. § (2) bekezdés c) pont ca) alpontja a kérelem kötelező tartalmi elemeként előírja azoknak az okoknak a megjelölését, amelyek a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében indokolják a felülvizsgálat befogadásának engedélyezését. A Kúria ezen jogszabályi rendelkezéseket a PK vélemény 1. pontjában akként értelmezte, hogy azok

alapján a felülvizsgálat akkor engedélyezhető, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatban, az általa a Bírói Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (Kúria Gfv.V.30.320/2022/2.).

[21] Az engedélyezés iránti kérelemben másodlagos okként felhívott Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontjával kapcsolatban a Pp. 410. § (2) bekezdés c) pont cb) alpontja írja elő – egyebek mellett – annak a jogkérdésnek a megjelölését, amelynek különleges súlya vagy társadalmi jelentősége indokolja a befogadás engedélyezését.

[22] A harmadlagos okként megjelölt Pp. 409. § (3) bekezdése rögzíti, hogy a Kúria engedélyezi a felülvizsgálatot, ha az ítélet a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben eltér. A Pp. 410. § (2) bekezdés c) pont cd) alpontja alapján a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozás esetén a kérelemben meg kell jelölni a Kúria közzétett határozatát és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálattal támadott ítéleti rendelkezés jogkérdésben eltér.

[23] A Pp. 410. § (2) bekezdése tartalmazza tehát az engedélyezés iránti kérelem kötelező tartalmi elemeit – így egyebek mellett mind a Pp. 409. § (2) bekezdés a) és b) pontra, mind a (3) bekezdésre alapított kérelem esetén az elvi jelentőségű jogkérdést –, amelyek hiánya a Pp. 410. § (4) bekezdése alapján a kérelem visszautasításának következményét vonja maga után. A Pp. 411. § (1) bekezdéséből megállapíthatóan ugyanis a Kúria csak abban az esetben vizsgálja érdemben az engedélyezés iránti kérelmet, és dönt annak teljesítéséről vagy megtagadásáról, ha az érdemi elbírálásra alkalmas, vagyis eleget tesz a Pp. 410. § (2) bekezdésében írtaknak.

[24] A felülvizsgálat engedélyezését megalapozó elvi jelentőségű jogkérdésnek minősül minden olyan jogkérdés, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel összefügg [PK vélemény 1. pont, Kúria Pfv.V.20.675/2022/2., Pfv.V.21.323/2022/2. (BH 2023.71.), Gfv.VI.30.523/2022/2.]. Emellett a Kúria rámutat arra is, hogy nem mellőzhető annak levezetése sem, hogy a felülvizsgálattal érintett jogerős ítéletre figyelemmel, arra vonatkoztatva mennyiben indokolt a Kúria részéről e kérdésben az állásfoglalás, vagyis milyen hatással lehet a Kúriának a jogkérdésben tett állásfoglalása a jogerős ítéletre (Kúria Gfv.VI.30.523/2022/2.).

[25] A felperesek azonban a szerződés érvénytelensége iránti keresetet elutasító jogerős ítéleti rendelkezéssel kapcsolatban az engedélyezés iránti kérelmükben a fenti követelményeket kielégítő elvi jelentőségű jogkérdést egyáltalán nem fogalmaztak meg. Arra hivatkoztak csupán, hogy az eljáró bíróságok a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján – megítélésük szerint tévesen – nem látták megállapíthatónak azt a tény, miszerint az írásbeli árfolyamkockázati tájékoztatótól eltérő tartalmú tájékoztatást kaptak.

[26] A felperesek ebben a körben tehát lényegében a jogerős ítélet jogszabálysértő jellegére hivatkoztak, a lefolytatott bizonyítási eljárást, az ennek eredményeként beszerzett bizonyítékokat, az eljáró bíróságok bizonyítékokat mérlegelő tevékenységét, a megállapított tényállást támadták. A Kúria ezzel szemben továbbra is irányadónak tekinti a Pfv.III.20.536/2022/2. számú végzésének indokolásában írtakat. E szerint a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben jogkérdésként megjelölt azon kérdések, amelyek a

megállapított tényállás helyességét vitatják, a szükségesnek ítélt bizonyítás elmaradását kifogásolják, nem minősülnek elvi jelentőségű jogkérdésnek. Annak megítélése, hogy az eljárás bíróságok a bizonyítékok megfelelő értékelésével és mérlegelésével állapítottak-e meg valamely tény, már a felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási szakasz kereteit meghaladó, azokon túlmutató, a felülvizsgálati kérelem érdemi szakaszát jelentő kérdés. Mindezek nem a felülvizsgálat engedélyezése, hanem az érdemi felülvizsgálat körében lennének csak vizsgálhatók (Kúria Gfv.III.30.023/2024/4., Gfv.V.30.536/2022/2., Gfv.V.30.168/2023/2.). A felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárásnak ezért nem lehetett tárgya az sem, hogy az adott perben eljáró másodfokú bíróság helytállóan foglalt-e állást arról, hogy a felperesek nem bizonyították, hogy az írásban nyújtott kockázatfeltárással szemben, attól eltérő tartalmú olyan tájékoztatást kaptak az I. rendű alperestől, amely alapján alappal feltételezték azt, hogy az árfolyamváltozásból eredő kockázat korlátozott, annak felső határa van.

[27] A Kúria emellett hangsúlyozza, hogy a 2021. december 28-án közzétett Jpe.I.60.015/2021/15. számú Jogegységi hatályú határozat értelmében a 2/2014. PJE határozat 1. pontja azzal a kötelező (kiegészült) értelmezéssel alkalmazható, amely szerint akkor megfelelő tartalmú az árfolyamkockázatról nyújtott tájékoztatás, ha az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó a tájékoztatás alapján a szerződéshez kapcsolódó árfolyamkockázat tényén és mibenlétén kívül azt is felismerheti és értékelni tudja, hogy a nemzeti fizetőeszköz (a forint) árfolyama a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti deviza árfolyamához képest számára akár jelentős mértékben is kedvezőtlenül változhat, és ezáltal a fogyasztó fennálló tartozásának, a szerződés szerinti ütemezésben esedékessé váló fizetési kötelezettségének mértéke jelentősen megemelkedhet (JPE határozat elvi tartalom, 34. pont). A Kúria az I. rendű alperes tájékoztatója fenti elveknek való megfeleléséről a PJE határozatot követően szintén állást foglalt már (Kúria Gfv.VI.30.226/2021/9., Gfv.VI.30.229/2021/6., Gfv.VI.30.149/2021/7., Gfv.VI.30.364/2021/4.), amelyre tekintettel az előzőekben megjelölt egyedi ügyekben folytatott joggyakorlata a PJE határozatot követően is kötelező erejűként hivatkozható.

[28] Mindezek alapján az elsődleges kereset tekintetében a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem érdemi elbírálásának törvényes feltételei nem álltak fenn, e körben tehát felülvizsgálat sem volt engedélyezhető.

[29] A másodlagos kereseti kérelmet illetően sem teljesültek az engedélyezésnek a kérelem alapjaként hivatkozott törvényi követelményei.

[30] A felperesek által e körben is hivatkozott Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja kapcsán a Kúria mindenekelőtt rögzíti, hogy a kérelemből nem állapítható meg, hogy a felperesek annak mely fordulatára (a joggyakorlat egységének vagy annak továbbfejlesztésének biztosítása érdekében) alapozva terjesztették elő a kérelmüket.

[31] A Kúria hangsúlyozza, hogy a PK vélemény 1. pontja szerint, ha a fél a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának első fordulatára mint engedélyezési okra hivatkozik, az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket az engedélyezés iránti kérelemben egyértelműen azonosítható módon – legalább a határozatot hozó bíróság nevének és a határozat számának feltüntetésével – meg kell jelölnie. A fél kizárólag másodfokon jogerőre emelkedett, vagy legfelsőbb bírósági döntésekre hivatkozhat engedélyezés iránti kérelmében, kizárva ezzel annak lehetőségét, hogy a nem végleges, a perorvoslati bíróság hatására utóbb változó ítéletek alapozzák meg a felülvizsgálat engedélyezését. A PK vélemény 2. pontja szerint a Pp. 409. §

(2) bekezdés a) pontjának második fordulata abban az esetben teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezését, ha az a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében indokolt. A felek a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére akkor hivatkozhatnak, ha egy elvi kérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, de e gyakorlat követése a továbbiakban változatlan formában nem támogatható, figyelemmel például a társadalmi vagy gazdasági viszonyok megváltozására, avagy arra, hogy a jogszabályokban változás következett be, amely kétségesse teszi, hogy a meglévő iránymutatások továbbra is irányadók lehetnek.

[32] A fentiek alapján a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjára alapított engedélyezés iránti kérelem szükségképpen eleme az adott jogkérdés tekintetében a divergáló bírói gyakorlat bemutatása, vagy a megjelölése a kialakult, de meghaladottá vált ítélkezési gyakorlatnak, a határozatok pontos felsorolásával. Mindegyik eset az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő vagy azonos bírói döntések konkrét felsorolását jelenti a felülvizsgálattal támadott határozaton kívül, vagyis e követelménynek fogalmilag sem felelhet meg az, hogy a felperesek a kérelmükben egyetlen – a fenti követelményeknek megfelelő – határozatot sem jelöltek meg. Következésképp nem igazolt sem egységes, sem pedig szétartó gyakorlatot, ami az engedélyezés iránti kérelem érdemi vizsgálatát szintén önmagában kizárta ebben a körben.

[33] A másodlagos kereseti kérelmet érintően is hivatkozott Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontját illetően a PK vélemény 3. pontja szerint a felülvizsgálat csak akkor engedélyezhető, ha a felvetett jogkérdésben a Kúria még nem foglalt állást jogegységi határozatában, kollégiumi véleményében vagy az általa a BHGY-ben közzétett eseti határozatában. A felperesek engedélyezési kérelmükben maguk állították, hogy a felmondás jogellenességének a megállapítására irányuló kereseti kérelmükkel kapcsolatban felvetett jogkérdésben a Kúria már állást foglalt a 4/2021. PJE határozatában, vagyis épp a felperesek által hivatkozott jogegységi határozat zárja ki e pontra alapítottan a felülvizsgálat engedélyezését.

[34] A felmondás jogellenességére alapított kereseti kérelem körében végül a felperesek azt kifogásolták, hogy a 4/2021. Polgári jogegységi határozatban foglalt számítási módszer alkalmazása nélkül állapította meg a jogerős ítélet a felmondáskori tartozás összegét, és e vonatkozásban a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmüket a Pp. 409. § (3) bekezdésére alapították.

[35] A Kúria a deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződések felmondása jogszerűségének megítélése kérdésében a 4/2021. számú Polgári jogegységi határozatban akként foglalt állást, hogy a **deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződések részleges semmissége miatt szükséges elszámolási kötelezettséget előíró 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: DH2 törvény) szerinti elszámolás nem zárja ki, hogy a bíróság a polgári jog szabályai szerint utólag vizsgálja, hogy alapos volt-e a pénzügyi intézet részéről a szerződésnek az adós fizetési késedelmére alapított felmondása. E jogkérdéshez valóban szorosan kapcsolódik a 6. pontban meghatározott számítási módszer, amely szerint a tisztességtelenül felszámított összeget havi lebontásban, az egyes törlesztőrészletek, fogyasztói befizetések (előírt törlesztőrészletek) összegéből levonva kell elszámolni.**

[36] A 4/2021. számú Polgári jogegységi határozat azonban abban az esetben irányadó, amennyiben a szerződés felmondására a DH2 törvény szerinti elszámolást megelőzően került sor. A **perbeli esetben irányadó tényállás szerint azonban a DH2 törvény szerinti elszámolás már 2015. április 23-án megtörtént és az I. rendű alperes az árfolyamrés és az egyoldalú kamatemelés alkalmazásával tisztességtelenül felszámított összegekkel**

elszámolt. A kölcsönszerződés felmondására csak ezt követően 2015. július 21-én került sor, amit az I. rendű alperes csak az elszámolást követően fennmaradó tartozásra alapította. Az adott ügyben irányadó tényállás alapján – vagyis arra figyelemmel, hogy a felmondást megelőzte a DH2 törvényen alapuló elszámolás a tisztességtelen szerződési feltételek alkalmazásával összefüggésben – nem merült fel a 4/2021. PJE határozattól való eltérés lehetősége, alapvetően az, hogy az I. rendű alperes a törlesztőrészeknek a 2014. évi XXXVIII. törvény szerint érvénytelen szerződéses rendelkezésen alapuló részének nemteljesítését vette (vehette) volna figyelembe az adós fennálló késedelmének és a felmondás okaként. Ebből következően az sem állapítható meg, hogy a jogerős ítélet a felvetett jogkérdésben eltért volna a hivatkozott 4/2021. PJE határozattól.

[37] A Kúria mindezek alapján a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdése alapján a felülvizsgálatot megtagadta.

[38] A Kúria a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemről a Pp. 411. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül határozott.

[39] A Kúria döntése folytán a végrehajthatóság felfüggesztése iránti kérelem tárgyában a határozathozatalt mellőzte.

[40] A felperesek személyes költségmentességük folytán mentesültek az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (1) bekezdése és az 50. § (2a) bekezdés a) pontja alapján számított eljárási illeték előlegezése és annak viselése alól; az a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[41] A végzés ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2024. július 2.

Salamonné dr. Piltz Judit s.k. a tanács elnöke, Dr. Bajnok István s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Attila s.k. bíró, Dr. Gáspár Mónika s.k. bíró, Dr. Zumbók Péter s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírószági ügyintéző